

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ
що середі, п'ятниці і неділі,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.

Редакция, адміністр. і експедиция
при улиці Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на поперед-
че застережене. — Рекламациі неопе-
чатані відні від оплати поштової.

БУКОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“

разом з „Рускою Радою“:

на цілий рік	20 К. — с.
„ пів року	10 „ — „
„ чверть року	5 „ — „
„ місяць	1 „ 70 „

Поодинокє число „Буковини“ 16 сотників.

Передплата і належитість за інсера-
тата платні в Чернівцях.

Збори „Народного Дому“ в Чернівцях.

Збори товариства „Руский Народний Дім“ в Чернівцях, сеї найповажнішої рускої інституції здвигненої жертвами рускої суспільности і справдішним по-
жертвованем кількох одиниць відбули ся в середу дня 15. лютого с. р. у великій залі „Народного Дому“. На збори явило ся доволі багато членів із поміж інтелі-
генції сьвітської, головню нн. учителів, духовенства і селян, всеж таки можна було надіяти ся трохи значнішої їх участі хочби ізза важних точок, що сто-
дали на днєвним порядку зборів, як ось будова окремої бурси.

О год. 2-ій отворив голова товари-
ства надсов. Вол. Ясеницький збори, констатуєчи присутність вимаганої за-
коном скількості членів. Згадавши в при-
вітті членів про конечну потребу живій-
шого заінтересованя інституцією, зросту числа членів і точнішого сплачуваня
вкладок посьвячує теплі слова споми-
ну помершим членам товариства, бл. п. Ев-
генію Ярошинський, Адольфіні Стратийчу-
ковій і Михайлу Куличковскому. Память їх пошанували зібрані повстанем із своїх місць. Із порядку днєвного мало сліду-
вати відчитанє справоздання Виділу із
ого діяльности за рік 1904. Одначе на
внесенє п. секр. Мих. Коралевича
сего справоздання не відчитувано, бо воно
находить ся видрукованє в руках усіх
членів товариства. У тім справозданні
подав уступаючий Виділ ось такий образ
своїй діяльности за минулий рік адміні-
страційний:

Виділ, що стояв на чолі товариства і
провадив діловодство в тім році, був
вибраний на загальних зборах 14. н. ст.
лютого 1904 р. і складав ся з отсих чле-
нів: Головою товариства був надрадник
суду п. Володимир Ясеницький, пер-
шим заступником голови проф. універс.
п. др. Стефан Смал-Стоцький, дру-
гим заступником директор краєвого шпи-
тально пан др. Володимир Филипович,
секретарем проф. о. Євгеній Семака,
касиром авекульт. Михась Івашко,
контрольорами інсп. п. Омелян Попова і
п. др. К. Клим, господарем учитель

п. Атанас Руснак, директором дру-
карні п. др. Мирон Кордуба, п. Антін
Клим член виділу. На заступників ви-
брано п. др. Литвиновича, п. Юрія
Кавулю, п. Іларія Стратийчука,
п. Григорія Никоровича і п. Олек-
сандра Барбіра. — В надзорчій раді
був головою проф. о. Єремійчук, его
заступником п. секр. Михайло Корале-
вич, а секретарем пан надуч. Юрій
Мартинюк, а заступниками п. Дмитро
Гришук і Іля Ілєк.

Мимо сего, що наша інституція є
одинокю в своїм роді на цілу Буковину
і сповняє гарну і високу задачу несеня
материяльної і моральної підмоги рус-
кому народови, число членів „Народного
Дому“ є все ще невеличке, а що гірше,
що воно більшає дуже поволі і незначно.
З кінцем сего адміністрацій-
ного року було всіх членів-
основателів 275 (262 в понер. році)
з того лише 152 (133 в понер. році) з
повною вкладкою. Спис всіх членів-осно-
вателів поміщено на кінці справоздання ви-
ділу. 84 членів вимагано з листи
членів-основателів по тій при-
чині, що мимо кількарізного умінення не
зводили сповнити членських повинностей.
Через се з кінцем року 1904 оста-
ло дійсних членів 192. При тій
нагоді звертає ся виділ до загалу рускої
суспільности на Буковині з зазивом о
горячіше, як се досі було, підперте сего
товариства, а до членів, щоби поспішили
з вирівнанєм членських задолгоностей і
сим робом помогли виділові в тяжкій
задачі удержання фінансової рівноваги в
бюджеті. Коего сего позаднього обертала
ся майже виключно діяльність виділу і
в посліднім році. Не легка була се за-
дача, бо покритє біжучих витатків на
дім і товариство, сплата довгів, які тя-
жили ще на старій реальності а дуже
зросли через перебудованє та уладженє
„Народного Дому“ і приведенє его в
стан, в яким нині находить ся — все
то вимагало великих средств, які не все
мав виділ до розпорядимости.

Товариство „Народний Дім“ удер-
жувало і в тім році бурсу для руских
православних учеників. Заряд сеї бурси
лежав в руках окремої бурсацкої комісії,

до котрої належали: директор краєвого,
шпитально п. др. Володимир Филипович,
проф. п. Антін Клим, проф. о. Семака,
учитель п. Атанас Руснак і учитель
п. Юрій Кавуля. Питомців було
65—75, пересічно 70, всі з ма-
лими виїмками ученики гімназіяльні.
Они доплачували по 3—14 кор., пере-
січно по 10 кор. місячно. Всі разом за-
платили за 10½ місяців (1904) 105×70
= 7350 кор. — Бурса подавала своїм
вихованкам: здорове помешканє в два-
націятых обширних комнатах „Народ-
ного Дому“ разом з цілим інвентарем,
здоровий харч, надзір, поміч в науці, на-
уку сьліву, лікарську поміч, лікарства, ку-
піль, опал, сьвітло і пранє біля. Удержанє
кождого хлопця вносило 32 кор. місячно,
то є 336 кор. річно за 10½ міс., а удержанє
всіх 70 (пересічне число) вносило
23.520 кор. До плати бурсаків
додано 16.170 кор. Крім сего
уділявало товариство окремі запомоги
кільком ученикам, одноразові або мі-
сячні по 3—12 кор., разом в протягу
цілого року 319 корон 20 сот. Таким
чином уділив „Народний Дім“
ученикам сего року запомоги
в сумі 16.489 корон 20 сот. То-
вариство могло розвинути повисше ді-
яльність головню завдяки великодушності
Его ц. і к. Величества цїсаря, що
з Его ласки одержувало товариство за-
помогу на бурсу з релігійного фонду в
сумі 5000 корон річно. та при помочи
краєвого сойму, що уділив бурі запомо-
гу в сумі 2000 корон. Дальше належить
се подяка пп. директору д-рови Фи-
липовичу і д-рови Климову за ревну,
а безплатну оілку лікарську, як також
антикарови п. Панова за уділенє лі-
карств для бурсаків по зниженій ціні.
Рівнож належить се подяка п. Августо-
вичеві за безплатне відступленє парні,
а п. проф. Лебьови за уділенє дарунків
в користь питомців. Поступи в науці були
сего року задовольні, на 70 питомців
мало 8 першу класу з відзначенєм, 56
першу класу, а лиш 6 не відповідо-
шкільним вимогам.

Товариство жите піддержував „На-
родний Дім“ в той спосіб, що утримував
своім коштом і заходом читалню, на

котру визначив три відповідно уладжені
кімнати; тут сходили ся черновецькі і
позамісцеві Русини, тут відбували рі-
жні рускі товариства свої засіданя і
проби, тут містить ся також і бібліотека
„Народного Дому“, котра ізза браку
фондів ще і досі не могла бути упо-
рядкована і віддана до ужитку членів.
Для більших забав або аматорських пред-
ставлень відстунав виділ велику залю
„Народного Дому“ до ужитку других
руских товариств по зниженій ціні, чим
причинив ся до розбудженя товариського
житя в найширших кругах. Ту саму
ціль мало упорядкованє городу і удер-
жуванє круголні.

Виділових засідань було всего 12,
на котрих раджено над біжучими спра-
вами товариства і над способами, як спла-
чувати довжні рати. Виділ рівно захо-
див ся о набутє парцелі під будову де-
му для бурси, щоби Народному Дому
уможливити дорогє помешканє, яке віддає
для ужитку бурси, з більшим хісною від-
наймати чужим льокаторам. Заходи ої
увінчались успіхом, бо тов. саме набуло
від міста за ціну 1000 корон дві пре-
красні парцелі коло будинку П. ц. і к.
гімназії і вже сеї весни зможе розпо-
чати будову дому бурси, на що має за-
певнену запомогу сойму у висоті 20.000
корон. — Виготовленє членських грамот,
який обовязок передали виділові за-
гальні збори з минушого року, вико-
нав виділ у Відні і небавом будуть
члени в посіданю артистично виконаних
грамот. — Виділ часто звертав ся до
членів, що не уплатили повної членської
вкладки, о вирівнанє їх задолгоностей, що
поодинокі члени відтав і сповнили. Та
велика їх часть була глуха на відозви
товариства і тому счеркнено аж 84
таких членів на підставі § 11 статутів
товариства. Нових членів прийнято в
протягу року всего 10. Товариство бра-
ло також живу участь в народних тор-
жествах, а то в сьвяткованю ювелею
нашого музика композитора Миколи Ле-
сенка і найбільшого белетриста Івана
Нечуя-Левицького.

Передаючи отсе справозданє із своєї
діяльности до осуду членів, зазначає
устаючий виділ, що мав все на увазі

Г. Серебряков.*)

Що ділати-ме армія?

Всяк, що стежить за ходом по-
дій в Росії, бачить там тепер два
ворожі табори, стоячі один проти
другого: по один бік весь нарід,
всє суспільність — по другий бік
цар, бюрократія і поліція, опира-
юча ся на армію.

Хто побідить? Судячи з по-
слідних вістий, цар і его окруженє
заздалегідь вже ликують, надіючись
здавити нарід силою війська і пра-
вити краєм при помочи нагайки,
багнетів і куль. Они певні, що
страшна міліонова армія салдатів
буде повільним оружієм в їх руках.
Чи они в праві? Історія доказує
як-раз противне. Я не стану вже
наводити ні французської революції
ні других подій з житя народів за-

хідної Європи, де війська перехо-
дили на сторону гноблєних. Сі фак-
ти знає читачеві. Я згадаю іно
про російську таки історію з по-
слідного століття.

За панованя Александра І. під
впливом французської революції по-
чали революційні ідеї ширити ся
і в Росії і довели до військового
заворушення 24. грудня 1825 в Пе-
тербурзі і в полудневих провінциях.
Сотки офіцерів і генералів брали
участь в заговорі, що мав на цілі
позалити автократію. І від тогди
не було ні одного заговору ні од-
ної революційно-соціалістичної пар-
тії, в котрій би і військовий еле-
мент не брав доволі визначної уча-
сти. Так від часу клича „в народ!“
і від заснованя товариства „Земля
і Свобода“, многі офіцери покидали
армію, щоби віддати ся на службу
народови. Вистанє навести кілька
імен збіглих за границю экс-офіце-
рів революціонерів як: полковник
Лавров, полковник Соколов, Петро
Крапоткін, офіцер артилерії Крав-
чинський, Шішков і др. Але у час
походу в народ і діяльности „Зем-
лі і Свободи“ участь в руху брали
іно офіцери-соціалісти найбільш
з пожертвованєм і найбільш рішучі

і сьвідомі, позаяк безпосередна бо-
ротьба політична під ту пору не
стояла ще в програмі, а беручись
за революційну акцію треба було
покидати службу і вступати в ря-
ди революціонерів. Впрочім і не
було в тім напрямі ніякої акції
в самій армії і ніхто нею не інте-
ресував ся, так і трудно було по-
дати число офіцерів, прихильників
нового руху.

Та коли партія „Народная Во-
ля“ поставила на днєвний порядок
політичну революцію, треба було
доконечно звернути увагу і на вій-
ско, головну підпору існуючих
властей.

І від тоді вже можемо бачити
ясно, о скільки армія оставала під
безпосередним впливом розвиваючих
ся соціальних подій. В несповна
двох роках утворено соціальні
тичну військову організацію з
600 офіцерів усеї армії. Як велике
мусіло бути під ту пору число офі-
церів, що симпатизували з полі-
тичною революцією, хоч і не мали
ще ясно здефініюваного розуміння
ей! І се було в часі, коли револю-
ційний рух захопив лиш одну час-
тину інтелігенції і відносно мале
число робітників. Тоді не було ще

як тепер масових бунтів мужицьких
ані широких розрухів робітничих,
ані публичних заворушень, захоп-
люючих усі верстви суспільности,
заворушень, до котрих починають
приставати навіть і умірковані кон-
серватисти.

Партії революційні самі мають
тепер десять раз більше з'органі-
зованих членів, як оноді. лютий з
хитливими революційними симпа-
тиями — а прецінь тогди військова
організація з 600 офіцерів легко
дала ся утворити, а тепер ось 22.
січня військо стріляло в нарід. Се
парадоксальне на вид противорічє
дасть ся одначе пояснити.

Протягом десяти чи п'ятнацяти
послідних років оставала армія
майже поза безпосередним впливом
революціонерів, хоч пропаганда і ве-
ла ся декуди. Та не було система-
тичної праці організаційної по од-
ному загальному плянові.

І в сїм ось причина: заговор,
що має на цілі прискорити зміну,
улекшити народови побіду і змень-
шити пролив крови через перехід
війск на сторону народу або через
спаралізованє їх сил. Такий заго-
вір може іно тоді розвинути свою
акцію, наколи маса робітників і му-

*) Г. Серебряков бувший офіцер ро-
сійської моринарні, один із живучих ще
найбільш визначних членів старої пар-
тії Народная Воля, в котрій якийсь час
був представителем організації пропа-
ганди в армії. Він отже справдішній
опеціяліст в квістиї, про котру пише
в L'Europeen-ї, із якого беремо сі за-
мітки. Серебряков належить тепер до
партії соціалістично революційної. М.

дальшого товариства, висказану в § 1 статутів, уживав до досягнення цієї цілі всіх засобів, які подає § 2 (а—к), і то в такім розмірі, на який дозволяли обставини. Але ті обставини не дуже були відраді і на будуче вимагають великих заходів і жертволюбності нашої суспільності, бо, як видно з прелімінара на рік 1905 товариство має недобору 26031 К 20 сот., коли-б наші всі записані там приходи дійсно मिलли. Се дасть ся залагодити через приєднання нових членів і збирання датів на сю гуманітарну й культурну інституцію.

(Конець буде).

Рада державна.

Конець засідання ради державної д. 16. с. м. виповнила промова гр. Штернберга супроводжувана безперервним сміхом палати. Він називав молодеческу політику політикою ческих написів на уликах, закидував пресі продажність, а в кінці домагав ся, щоб рада державна присилувала правительство до введення в жите правдивої конституції. Із его виводами полемізував пос. Герольд, по чім засідання замкнено.

На четверговім засіданні палати послів промовляв по Совкупі пос. Тамбосі та заявив, що всі Італійці суть глибоко переконані, що італійський університет може бути оснований лиш в Триєсті. По промові ще кількох послів замкнено дискусію і вибрано генеральних бекідинків Шіпфера за, Бакеу против. До фактичного спростовання промовляв пос. Романчук, виказуючи нестійність поглядів посла Стажінського. По сім приступлено до звіту комісії о рефундації, але по промові Штайнвендера дебату перервано. Пос. Брайтер запитував президента, чи правдивою єсть чутка, що теперішнє правительство єсть противне будованню водних доріг. Президент сказав ему, щоби він сю справу порушив в формі інтерпеляції до правительства. В сій хвили розійшла ся в палаті чутка, що гр. Штернберг побив в т. зв. мармуровій сали кореспон-

джиків є вже готова до повстання, коли є сильне загальне заворушення або коли революційні партії спосібні заініціювати революту.

В иньших обставинах всяка військова організація вже через своє піймкове становище є засуджена на безчинність, а в наслідок сего на деморалізацію і упадок. Військовий заговор як і кожний иньший може трівати іно короткий час, а яка небудь партія може приступити до організації заговору лиш тоді, наколи готовить ся повстанє сейчасово; оно немислима річ завести заговор в армії, наколи нема плану рішучої акції на найблизшу вже будучність. Більшість офіцирів не приступить до організації, як довго єї програма остава-ти-ме неясною і нерішучою.

Розвій теперішнього руху перейшов надії і найскрайніших оптимістів і захопив всіх нечаяно. І війско також. Армія стріляла в нарід не тому, що цілковито зложена зі сил відданих правительству, не тому, що є сліпим оружьем в руках властий, а тому, що найшла ся в виду несподіваного. На часок збен-тежене, дисципліна взяли верх і війско стріляло бездушно.

Та се не може трівати довго. Події скорять живим ходом: ми

дента „Narodn. List-iv“ Пеніжка за статю звернену проти него. Пос. Крамарж потвердив ту чутку і розповів як все було, що Штернберг напав на Пеніжку з заду і бив его ліскою по голові а відтак втік до салі, де приступ нечленам палати заборонений. Президент палати Феттер висказав своє сожаль-не з причини сєї події, але сказав, що не має против такого поступо-вання ніякої власті і способу; не-хай побитий запізве напастника до суду.

На слідуючій засіданні, що від-було ся в п'ятницю, вніс управ. мін. просвіти проект справлення ґрунтових книг в Галичині і Буковині. У впливі знаходять інтерпеляцій пос. Пігуляка в справі неладу в Ставчанськім приході і пос. Поповича в справі управ-вильнення законних відносин грек. прав, церкви на Буковині і обсади-многих виспих урядів церковних. По відповідях на інтерпеляцію мін. рільництва і управ. мін. судівниц-тва ведено дальшу дискусію над сировою рефундацією. Промовляли пос. Форшт, Вольмаер, мін. гр. Козель, гр. Штернберг і през. мін. Гавч, після чого пред-ложено рефундаційне у всіх чита-нях прийнято. Після мін. гр. Штерн-берга, що обговорював також спра-ву вчорашнього походу, відбрав през. палати Феттер двічі сло-во, однак палата все таки дозво-ляла ему говорити. Через те през. палати Ф. Феттер подав ся до ди-місії. Конференція предсідателів клубів рішила одначе просити его, щоб свою димісію відклавав.

„Попечителі“ Росії.

Чотири божевільники. Чотири головні особи відвічальні за петербургські масакри терплять кож-да з окрема на спеціальне делі-риум. Николай епілептик, Владимир алькоголік, Александер захланник на гріш, Сергій делірик на тлі еро-тичним з примішкою антисемітизму.

бачили в трех несповна місяцях, як всі верстви суспільності одна по другій переходили від політичної байдужности до явної опозиції про-ти самодержавія і існуючого у-строю. Те саме стане ся і в армії лиш далеко скорше.

При загальнім праві військової служби всі салдати, се самі робіт-ники, самі мужики. І без сумніву, всі свідомі елементи, які тамки на-ходять ся, вже від давна, стоять за народом — другі, котрі ніколи не думали про державну управу, небавом також освідомлять ся. Не-ма жовнірів з фаху, всі они мужи-ки і робітники. Найстарші в служ-бі доперва від чотирох літ.

Річ певна, лиш загипнотизовані військовою дисципліною стріляли они в нарід, убивали жінки і діти... Та коли повернули в касарню, коли гипнотизм розвіяв ся, про що ба-лакали ті нивішні жовніри а вче-рашні і будучі мужики і робітни-ки? Більша їх часть безперечно відчувала, що они поповнили лихе діло, злочин — они шукали оправ-дання на него, та не находили, бо довкола чули оскарження і проклони на братовбійців. І вневдовзі по од-ній двох таких стрічах, жовнір від-кине рушницю або перейде явно на сторону народу.

Сей послідний злочинець з уродже-ня прочистив свого часу Москву з Жидів, які були надто бідні, що-би позичати гропі без жаданя їх звороту. Князь зробив іно два вель-ми цікаві виїмки — один дотичить Жидів, другий молодих жидівських хлопців. Першим вільно мешкати в Москві лиш під умовою, що впи-нуть ся в лісту публичних дівчат. Всяка иньша категорія Жидів злиш-на в резиденції цїсарского стрія, тим то їх і проганяють в другі сторони.

На великі і малі розмі-ри. Алькоголік Владимир начальний вожд і головний мордівник усеї Ро-сії не занедає побіч масових мор-дів ще й на власну руку поповня-ти поодинокі убієства. Місяць тому спішив він з усеї сили до Варшави не задля інспекції мобілізованих війск, а радше деяких гарних дам. Та ось склало ся нещастє. Спеці-альний потяг великого князя мусів три години здержати ся, бо дорогу завалили мобілізаційні потяги. І так одно з переважних rendez-vous не вдало ся! Владимир спішить до на-чальника стації, котрий оправдує ся конечностию обслуги мобілізації. Потік лайки є на се ему відпові-длю. Несчастливий осмілює ся по-вторити свої оправданя. Delirium tremens Его Величества прорвало ся скаженою лютію. Владимир під-носить руку, зловіщий блиск і на-чальник паде трупом. Винесено его мерщій, а поліція з чемности зкон-статувала апоплексію, спричинену встїдом ізза розгнівання царского стрія.

Найвисший протектор хабарництва. Кілька років тому ходило о повірене управи царского банку директору одної з найбільших кредитових інститу-цій в Росії. Цар призвав его до себе. Фінансіст завважав з пошаною, що его теперішні приходи у двох перевищають плату, яку мати ме на предложеній ему посаді.

— Та я думаю, що бувають ще й бичні приходи — сказав на те цар.

Офіцири в такім самім поло-женю: уся суспільність проти них, уся суспільність обурена. Батьки, матери, братя, сестри, други офі-цирів всі осуджують, всі прокли-нають виновників масових мордів.

Чи-ж зможе офіцир довго зно-сити погорду своїх найблизших? Певно ні. І ми ось етоїмо в наве-черю хвилі, коли за приміром усеї суспільності і армія дасть захопи-ти ся революційній бурі і я пере-свідчений, що найліпша частина офіцирів вже і розпочала організа-цію опозиції між війском, органі-зацію сили, способної улепхити пе-рехід армії на сторону народу.

Бестийський Владимир зачасно чванить ся побідю — він віддав справді медвежу прислугу авто-крації, вводячи у борбу регулярне військо місто жандармів і козаків. Він тим чином ставить жовнірови і офіцирови дилему: Бути вірним підданім і братовбійцем чи чесним горожанином? Середної дороги не-ма. Тут не можна виминути роз-в'язки квестії заслонюючись пре-текстом: не мішати ся в політику і скервавлений цар побачить неба-вом наслідки.

— Для тих, котрі більше дба-ють про хабарі, чим про добро дер-жави. Я на таке за старий вже.

Цар здивовав ся зразу, відтак закипів гнівом.

— І ти не хочеш робити того, що весь світ робить? Дурає! Пашол!

(Конець буде).

Письма з краю.

Із Гайбокої.

Хвальна Редакція.

На основі § 19. прасового закона прошу помістити отес спростованє статі п. з. „Письма з краю“, випечатаної в 10. ч. Вашої цінної часописи із 23. сїчня (5. лютого) 1905., бо-ж дописуватель не-вірним наведенєм ріжних фактів робить кривду моїй честі і несправедливо за-кидує мені ворожі тенденції супроти руского народу.

1. Не є правдою, щоб я лише дав-нїйше „удавав прихильника народу“, а правдою є, що я і тоді, як був сотру-дником і тепер, будучи парохом, працю-вав і буду працювати для добра моїх парохів.

2. Не є правдою, щоб мій провід був нещастєм для читальні, а правдою є, що я про читальню по можности дбаю, не жалуючи для неї й матер-яльних средств. Правда, що засіданнє виділу читальні відбувають ся часом в моїй помешканю, але се діє ся на ба-жанє виділових читальні.

3. Не є правдою, що я стараю ся всякими средствами спинити розвиток „Сїчї“. Правда, спершу я моїм парохі-янам не дораджував висилати своїх ді-тей як сьпіваків до хору на концерт „Рускої Вурє“ в Сереті, але тільки тому, що до того часу не був я про концерт поінформований. Тепер не має вже ніяких перепон що до концерту і він в найблизшій будучности повинен відбутися.

4. Не є правдою, що я пустив у світ вістку, неначеб уч. Гуцайло нама-в вилити сьвячену йорданську воду, а правдою є, що сю брехню видумали і колыпортували вороги народу.

5. Не є правдою, що я на чолі де-путатів із Швабів виступав у краєвого президента проти уч. Гуцайла, а прав-дою є, що лише один член депутації просив о заїменованє до Гайбокої одної учительської сили, яку звідси перед ва-каціями перенесено.

6. Не є правдою, неначеб я ділав за введенєм німецької мови викидаючі до тутешньої школи. Правдою є, що гай-бічка рада громадска спершу рішила буда протест проти ухвал сойму і вве-сти німецьку мову як викладову до на-шої школи, але в моїй неприсутности; за те на слідуючій засіданні ради громад-ської за моско ініціативою названі ухва-ли анульовано.

7. Що дотичить моїх особистих не-порозумінїє із уч. Гуцайлом то вони, як і були, остали вже поладжені. Дякуючи за поміщенє отсїх стрічок остаю з глү-боним поважанєм.

Іаїа Вербовский, гр. прав. парок.

Революция в Росії.

(Дальше.)

Нігілізм є філософічно-індивідуалі-стичний або соціальний лібералізм в его найріжнородніших відтінках. Він є не-гациєю і критикою старовини і зза того європейським, в своїх позитивних змаганнях слабший як в критиці; з релі-гійного метафізичного згладу є позити-візмом, матеріалізмом а в своїм ради-кальнім сформульованю атеїзмом, якого першою девізою є: проч з церквою, православієм і релігією; з методичного згладу є він емпіризмом і позитивізмом, реалізмом і натуралізмом. В літературі виступає він проти Part pour Part, літе-ратура і штука є для нього політичним оружьем. Густо часто виступає він та-кож проти штуки взагалі, зовсім з уті-літарних згладів: Червішевському примі-ром являєть ся Пушкин без змісту а Бетовен для него тільки варт, що до-брий куховар; для того, хто смакує ро-

свійні масощі, той так само має слухати, як той, що йому подобається Пушкін. Політичним є нігілізм за європейським конституціоналізмом і парламентаризмом, ми також розуміємо, і за устроєм республіканським; економічно вважає він обов'язковим мужиків першим кроком на дорозі соціальних реформ, що доходять аж до комунізму. Одним словом: нігілізм 60-тих і 70-тироків є теоретично і практично революцією.

Розв'яз того нігілізму можна дуже добре додати в творах що найзнаменитіших письменників російських. Тургенев Рудін на початку ліберальної ери Александра II. (1856) є нічим іншим, як Онегіном, що перетворився в ліберала; Бунін є моделлю Рудіна. Але аж допору в „Батьках і дітях“ (1861) Тургенев сховав влучно нігілізм того часу в особі Вазарова. В „Димі“ (1867) і „Новім Світі“ зобразив Тургенев розв'яз нігілізму і його досвід. Також Гончаров займався проблемою нігілізму („Обломов“ 1859, „Проста“ 1869), так само Лесков („Нікуда“ 1764), Писемський („Збожеволіле море“ 1863), Салтиков („Головова“ 1880), а особливо Достоевський („Вина і кара“ 1866), „Чорт“ 1871—1872, „Брати Карамазови“ 1879—1880, і Толстой („Анна Кареніна“ 1875).

В тім часі розпочав нігілізм свою пропаганду і місію діяльність поміж народом. Сей однак віднісся до него зовсім байдужо а навіть ворожо. Народ не одобрив також тероризму і анархізму, що від 1866 став проявляти енергію і повсюдну діяльність. Від 1866 аж до 1883 dokonano 15 замахів, 6 замахів на царя, 15 політичних убійств і безліч демонстрацій. Терористи вже тоді перенеслися на Марксизм і економічним матеріалізмом. Війця Мезенцев (1878) заявив: „Ми боремося не проти держави, але проти буржуазії“.

(Далі буде).

НОВИНКИ.

Чернівці, 18. лютого 1905.

Личні вісті. Краєвий президент виїхав вчора із Відня до Чернівців.

Із черновецького університету. Є. В. пісар іменував звичайними професорами гр. прав. богословського факультету на тут. університеті надзвич. проф. практичної теології (із рускою мовою викладав) Діонісія Єремійчука і надзвич. проф. спеціальної догматики д-ра Стефана Сагіна.

Від Внов. Івана Нечуя-Левицького одержала редакція Л. Н. Вістника ось такий лист: Прошу високоповажну Редакцію Л. Н. Вістника через свій журнал оповістити про мою щирю подяку всім поодиноким особам і всім інституціям у Галичині й на Буковині, що пошанували мене присланими телеграмами, адресами й прийомами в час 35-літнього ювілею моєї письменницької діяльності. Прошу також галицькі й буковинські газети надрукувати се.

Іван Нечуй-Левицький.

Вел. кн. Сергій вбитий! Російська партія революційна знов виконала один із виданих засудів смерті на ворогів свободи Росії. Вчора о год. 4-20 мин., коли царський стрій вел. кн. Сергій їздив із Кремля до Москви, кинено під карету бомбу. Вибух бомби сировадив страшні наслідки. Тіло кн. Сергія пірвала бомба на кусні, так що сковав на місці. Із зарети остали лиш колеса; коні втекли. Візник від ран сконав. Кусні Сергієвого тіла як відорвану голову і ноги вібрано і віднесено до палати. Війники, який сам потерпів рани, арештовано. Імени свого не хоче виявити, признав ся тільки, що належить до соц. рев. партії.

Кваліфікаційні іспити для учителів шкільних і виділових розпочнуть ся у веснянім речинці в Чернівцях дня 8. мая 1905.

Вечерок „Буковинського Бояна“, сесієдній великої рускої забави в біжучім карнавалі випав прегарно. Красно прибрані в зелені, дивани й народні краски сали музичного товариства після вказівок п. ак. Ів. Стр. перетворилися в море рісного світла. А по шкільній підлозі линуло 70 жвавих пар до

равного ранку. Забава ведена звичним аранжером п. П. Кумановським була прямо незрівняна. Хто був царівною вечерка, сего супроти безлічі гарних і пишних вбраних панночок і панів рішити не легко. Красше скажемо, що було їх багато, а кожда мала свій круг підданих із бравих молодців.

Виділ „Нар. Дому“ на р. 1905 переведено на внесені п. М. Коралевича прийняті зборами через аклямацію. До виділу увійшли 1. надрадник Ясеницький Володимир. 2. проф. др. Стефан Смал-Стоцький. 3. Радник др. Володимир Филипович. 4. Протерей о. Мелетій Галін. 5. Професор Омелян Попович. 6. Професор Антін Клим. 7. Професор о. Євген Семак. 8. Учитель Опанас Руснак. 9. Авекультант Михайло Івашко. 10. Авекультант др. Михайло Литвинович. Заступниками виділових обрані: Лікар др. Костя Клим, Професор др. Марон Кордуба, Професор Николай Ісупенко, Учитель Іван Радомський, Учитель Юрій Кавуля. До надзвичайної ради увійшли як члени: Професор Денис Єремійчук. Секретар суду Михайло Коралевич. Професор Володимир Кмичкевич, а як заступники: Професор Юстин Пугуляк, Парох о. Юрій Калинюк.

Конкурс розписує буковинська рада шкільна краєва на обсягу двох сталих місць учительських із р. шк. 1905/6 при П. (рускій) ц. к. гімназії в Чернівцях для класичної фізіології із німецьким як предметом побічним і історії й географії як предметів головних. Подання належно заосмотрені треба вносити до 10. марта.

Субвенція. Міністерство рільництва признало союзів німецьких спілок хліборобських на Буковині 4.000 кор. за допомоги за р. 1904.

Із дирекції дїбр. На основі зазначення міністерства рільництва заведено в дирекції дїбр. недільний відпочинок, отже в неділі уряди дирекції дїбр. осталися для публіки замкнені.

Із ради міської. Темою четвергових засідань черновецької ради міської була справа поліпшення матеріального положення міського учительства. Дебата веде ся над внесенем постанови ради. Крістлем ім. фінансової і шкільної секції, щоб для кожної учительської сили виплачувало, почавши від 1. січня 1905 200 кор. дорожнього додатку платного в квартальних ратах. По широкій дискусії, в якій атаковано також міську раду шкільну за установлення безлічі провізоричних посад, ухвалено внесення реферата, а відкинуто інші внесення, домагаючі ся більших углядень для учителів.

Хор православної церкви в Гайбоді устроєно дня 19-го лютого 1905 о год. 4. по пол. в залі Читальні концерт з деклямаціями із отсею програмою: 1. Воробкевича „Іже херувими“ — хор муж. 2. Матюка „Где есть Руска вітчизна“ — хор мішаний з солом Марії Боднарюк і Настасії Зеленько. 3. Шевченка „Розрита Могила“ — деклямує Евдокія Лупулик. 4. Матюка „Козаченьку куди йдеш“ — хор мішаний. 5. Шевченка „Топола“ — деклямує Домініка Возняк. 6. Колесси „Дівча в сінях стояло“ — хор мішаний. 7. Шевченка „На Вкраїну“ — деклямує Василь Руснак. 8. Колесси „Ой під гаєм гаєм“ — хор мішаний. 9. Ляманського „Козачий кістяк“ — деклямує Никир Максимюк. 10. „Ще не вмерла Україна“ — хор мішаний. Хором управляє Теодосій Букач. Місця сидіти для інтелігенції 1 кор., стоячі для селян 50 сот. Додаток призначений на докінчене читальняного дому і на допомогу хору. — *Вербоский, Гуцало, Крелюк.*

Нещаслива любов. В п'ятницю о год. 3-ій рано залягмовано ратушкове поготівле, що в галицькому готелю застрелив ся якийсь чоловік. Функціонари ратушкового товариства привівши сперва вленого дената до притомности, видобули від него, що він називає ся Ісаак Вайденфельд, має 20 літ, та що стравав ся із нещасної любови. При нім найдено три листи і 6-ти патронний револьвер. Вайденфельда перевезено до шпиталю.

Яд. Бжозовська, яку хотів стріляти пок. др. Піотровський, про що ми свого часу згадували, від смерті таки не спасла ся. Померла сими днями у краківській шпиталі на затроєне крові.

„Руска селяньська бурса“. На бурсу пожертвували: Вп. о. Мелетій Галін з Брідка 5 кор., о. Войчук 4 кор., о. Оробко 2 кор., о. Маланчук 2 кор., о. Трачяньський 2 кор., о. Кавтиш 2 кор., о. Тиміньський 2 кор., о. Ілевич 1 кор., о. Олесницький 1 кор., п. надучитель Андрюк 6 кор., п. Томоруг з Валави 2 кор., п. начальник міста Кіцмань Дмитро Бажан 1 кор., п. учитель Шатковський 1 кор., пані Шатковська 50 сот., п. надучитель Павнел 80 сот., Н. Н. 30 сот., Н. Н. 40 сот. а пані Вишневека з Дубівця збрала на вечерку в Галичці 10 кор. Всесесн. о. Стефан Маланчук приєднав знов великий дарунок для бурсаків около півсотки будок, кільканадцять колачів, два великі кавалки вудженої солонини і шинку. — Всім великодушним жертводавцям щирий спасибі: *П. Клим.*

НАУКА, ШТУКА І ЛІТЕРАТУРА.

Літературно Науковий Вістник. Річп. VIII. Том XXIX. Книжка II. за лютий 1905 містить а) в часті белетристичній: Олекса Коваленко: Славному українському повістєрові Ів. Н. Левіцькому. — Іван Франко: Батьківщина (конець). — М. Старичий: Чарівний сон (далі). — В. Масляк: Відроджений. — Надія Кибальчич: Концерт. — Андрій Чайківський: З ласки родини, повість (далі буде). — Франк Норріс: Вир, повість (далі буде). — Із славянських поетів: б) в часті науковій: Ганна Барвінок: Святє Різдво на хуторі. — І. Ф.: Сухий пен. — М. Лозинський: Глосси про міжпартійні відносини галицьких Українців (конець). — Іван Кривецький: Корисей російської критики і українське письменство. — Іван Франко: Львівський театр і народна честь. — І. Кр.: Біблїотека „Народного Дому“ у Львові. — Хроніка і бібліографія. — Літературно Науковий Вістник видає наукове товариство імени Шевченка у Львові. Виходить 1. дня кожного місяця ст. ст. книжками кодо 10 аркушів великої вісімки. Редакційний комітет: Володимир Гнатюк, Михайло Грушевський, др. Іван Франко. За редакцією відповідає: Володимир Гнатюк. Редакція і адміністрація: у Львові, ул. Чарнецького ч. 26. Число телефону 624. В Австрії вносять передплату Л. Н. Вістника з перешлюком на цілий рік 16 кор., на пів року 10 кор. Передплату можна сплачувати в трох ратах 31/I. н. ст. 6 кор., 31/V. н. ст. 6 кор. і 31/VIII. н. ст. 4 кор.

Антін Володиславич. Фрагменти. Коломия 1905. 3 друкарні Вільгельма Бравнера в Коломий. Ціна 1 кор. 50 сот. Автор звівної військової драми „Чоловік чести“ виступає тут з двома новими одноактовими драматичними творами: „Зяті“ ст. 1—40 і Філістер ст. 43—75. Визначну літературну стійність має передовсім „Філістер“ через видержане драматичного напруження.

Олекса Стороженко. Оповідання. III. У Львові 1905. Ст. 138—16. Ціна 85 сот. Отсими 99—100 ч. літературно-наукової бібліотеки, що містять С—ові оповідання: Матушине благословення ст. 1—20, Межигородський дід ст. 21—28, Кіндрат Бубенко Швидкий ст. 29—69, Прокіп Іванович ст. 70—118, Дороги ст. 119—138 покінчила Видавнича Спілка видане українських оповідань Олекса Стороженка.

Бурлака. На бистрих хвилях. Відень. 3 друкарні Крад. Гельс і Сп. 1905. Ст. 174 мал. 16. Ціна 5 кор. в оправі. В отсій збірці випечатаній на дуже гарнім папері чистеньким друком містять ся 71 довгих і коротших віршів д. Бурлаки між ними й поема „Жертва“ про бл. п. тернопільського ученика Шведа, що застрівив проф. Гловацького. — Книжку можна замовляти лиш у автора Buraka Wien, Universität.

Малий фейлетон.

Михайло Савна.

Я щаслива.

Авторизований переклад з німецького К. Крапай.

Ніч ясна. Довкола панує глибока тишина. Далеко мріють хати і огороди,

обліті світлом місяця — немов безкрає, тихе море. Спершись на вікно, дивлюся утомлений — на двір і сліджу очима за воздушними білими хмарами, що мчуться стрілою. При сім згадую свій прохід із перед кількох днів, рано до сходу сонця.

На тій вандрівці заняв мою увагу маленький domek, далеко на передмісті. Що ж мені так сподобалося на тім домі? Ага — то був дикий виноград, що обняв його густо; при тім було все при домі таке пріємне і гарне, таке блискуче — що впадало в очі нехотючи. На сивім розі даху бігали весело голуби.

До дому припірав досить великий — огрядний огорог. Сходяче сонце кидало свої перші промінні на роснені листки і цвітні — ах — як то блищало! — і на зеленку вбрані вікна, що їх блискучі шибки гляділи на мене мов цікаві, безжурні, веселі дитячі очі. В горді обізвалася соловій.

Як ідилічно!... Тут мусять жити щасливі люди — подумав я. Потім осмілював ся я над моїми ідеїстичними гадками.

Не — без цікавості пріступив я ближше і глянув в огорог. Під дикийм каптаном сиділа дівчина, може двадцятилітня. По рівнім, лишеним виразу погляді — що був все справлений в оден бік — пізнав я, що вона сліпа — що довкола бідної панує вічна ніч. Але акаж бо вона гарна була — ся сліпа! Я ще ніколи не бачив живого людського облича, в якому би всі його части так гармонізували. Було то ніжне, біде лице — окружене густим чорніським волосом, котре блищало голубим сявом і снадало розплетене на шию і плечі. Від тісно прилягаючої, темної одежі відбидала біда краска облича ще більше. При тім воім — жадної цвітіння в волосою, жадної пестрої стяжки на вбранні — ся одностайність разила мої очі. Співчуте стиснуло мою грудь. Бідна не бачила сходячого сонця, не бачила дерев, що блищали блискучими молодими листками — не бачила, що наокоу неї отворяли молоді віялки свої голубі оченята і радісно тремтіли під матерним поцілунком сонця! Безжурне небо стелить ся над прочувною дібровою — а усміхаюче сонце пригортає тисячами промінів улюблену землю до свого горячого серця, і людська душа чує солодку туго — її потраєє нова надія. Все починає цвісти. — І про все те пробуджуване і буте, про вою ся весняну красу не знає бідна нічого — вона сліпа!... Як дуже мав я рацію, коли отже я зовсім оправданю осмілював ся при гадці, що тут мусять жити щасливі люди.

Незугарний молодий чоловік вийшов з хати і прилучив ся до сліпої. Яка ріжниця! Його голова була велика а білий волос був зачесаний гладко навад, ніс загнений як у вірла а борода майже чотирокутна. Але я забув про його брідність, як він зачав говорити до сліпої своїм глибоким, звучним голосом. Оповідав єй про красу сходу сонця та про цвітіння, що цвіли довкола. Урвав одну цвітку і подав їй. Осторожно обманувала вона цвіт; потім сирямувала свій безвиразний погляд на говорячого і отворила уста, з котрих усміхнувшись до мене два ряди найкрасніших зубів: „Бруно!“

Він перебив єй, ведучи єй руку до своїх губ. Слабий румянець вирав ся на лице сліпої.

— Аделяйдо, як тебе люблю! — зачув я його тремтлячий із зворушення голос.

Вона кивнула головою: — Я знаю. — При тім усміхнулася ся тихим щасливим усміхом.

Із здержуванням радісним окликом зігнув ся над нею і покрив єй очі, жаця і уста поцілунами. Не боронила — голова єй схилила ся на його груди.

По хвилині хотіла свою голову відомити — але він притиснув єй лагідно назад і шептав пристрасно: — Моя найдорожша Аделяйдо! Отже ти знала, що ти мені наймиліша на сім світі?

Кивнула головою і усміхнулася ся знов так безмежно щасливо. При тім гладила ніжною рукою його лице. По хвилині сказала: — Я така щаслива!

Я потихо відійшов геть.

Заряд друкарні „Рускої Ради“ звертає увагу інтересованих, що всякі друкесорти висилає **лише** за попереднім надісланем належитості або за посліплатою.

Склад товарів Б. Бальтінестра молодшого

Чернівці, улица Головна-Енценберга ч. 3.

В місяці поручає новості для Пань і Панів.

Вахлярі наймодніших виробів з т. зв. перлової шкаралупи з струсеними перлами, Marabout, Pointlace, соломкові і з газів білі в різних кольорах від найдорожчих до найдешевших.

Вступ на баль остання новість великий вибір.

Рукавички Гласе, шовкові гладкі т. зв. a Jour Muskellire різної величини.

Паньчохи і зарукавки шовкові, півшовкові, гладкі, білі і в різних модних кольорах.

Черевники балеви, лякерки, білі Гласе, золоті, Chevreux з гачком або без него, цижемки і півчеревники.

Хусточки до носа шовкові, гладкі, або гачтовані, з бачету полотна в різних модних кольорах.

Капелюхи і краватки, атласові кляки, циліндри, балеви наймодніші краватки.

Мужескі сорочки сальонові, з шовковими передами, ковнярики, манжети найновішого роза

Капелюхи. Самостійна пролаж капелюхів з ц. к. надвірних фабрик капелюхів І. Г. Іта фабрикатів з фільцу, льодену,

Знижені ціни товарів футряних і артикулів зимових.

Футряні боа правдиві перекі, з куни, ласиці, кретові різного роду футра медвежі — до того відповідні муш для дівчат і дітей. Футряні і суконні шапки, кучми т. зв. P rsiaper, Sealskin, Nutria як також барети для дівчат і лам різної наймоднішої сорти.

Вовняні і зимові товари. Правдиве біле сукно Гера, др. Ламана, вовняні калісона і майтки, рукавички, огрівачі колін і пульсів, паньчохи, хусточки з Хемілі, вовняні шапочки чеші для дівчат і дітей — загортки на коліна до подорожі і т. д.

Конфекция дїточої одїжи, як жакети, плячки до того капюзи, ковнярики, все після найновішої моди.

Товари обувані. Склад американських черевиків фабрики обуви Антона Чапека у Відні. Найбільший вибір різнодної обуви Boxcalc, з телячої сатинованої шкіри і т. н. літньої сорти. Чоботи фільцові, до

Кальози і черевники до снігу найліпші фабрикаси.

у Відні, і Осипа Піклера і Сянів в Грацу Бореоліна в Александриї. Найбільший вибір шльишу і т. н. в різних фасонах.

Замовлення з провінції виготовляють ся сейчас. Товари котрі не подобають ся, приймаю назад.

AUSTRO-AMERICANA.

Австрійське сполучення акційне корабельно-перевозове тов. в Трієсті.

Правдивий пасажирський оборот до Америки через Трієст-Нью-Йорк. Генеральна АГЕНЦІЯ для ГАЛИЧНИНИ і БУКОВИНИ:

Гольдлюст і Спілка

Чернівці, ул. Палати краєвої 6.

Для провінцій приймає ся агенти.

60 (0—10 н.)

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, Ринок число 10, (дім „Просвіти“).

одинокое руске товариство асекураційне засноване в р. 1892

обезпечает будинки, движимости, збіже і нашу против шкідливых, побирає умірковану оплату премій, а чистий зиск т. е. надвижку з оплат розділяє межі членів яко звороті; в останніх трьох літах виносил зворот 8%.

ДНІСТЕР виплачує шкоди дуже скоро а оцінку шкід переводил разом з делегатом і місцевими членами. За 11 літ виплатил 7807 відшкодовань в сумі 4,161.668.— К.

ДНІСТРА поліси приймають при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

ДНІСТЕР посередничить при обезпеченнях на жите в краківському Товаристві відступає часть провізії з таких обезпечень на руско-добродійні ціли; для того на жите треба обезпечити ся тільки через „Дністер“.

ДНІСТРА Фонди з кінцем 1903 р. виносять 1,013.691 к. і всі уміщені в цінних пап. цупілярних.

ДНІСТЕР уділяє агенції селянам особливо там, де еще не роблять дотеперішні агенти.

ДНІСТРА агенти заробили вже 537.815.— корон провізії.

(—)

Марка охоронна: котвиця

LINIMENT. CAPS. COMP.

з аптики Ріхтера в Празі,

загально признаний знаменитий **усмирюющий лік на втиране** по ціні 80 сот., 140 кор. і 2 кор. можна купити у всіх аптиках.

Просимо жадати сей загально улюблений лік все лише в оригінальних флашках з нашим охронним знаком „котвиця“ з аптики Ріхтера і для осторожности приймати лише флашки тим охронним знаком яко правдиві.

46 (19—40)

Аптика Ріхтера

„під золотим львом“ у Празі, улица Єлисавети ч. 5.

Я, Анна Чіляк

58 (14—52)

завдячую власному випахови помади, через котрої уживане, зріст мого волося дійшов до 185 см. довготи. Се є одинокое средство проти випадання волося, скріплює і прискіплює его зріст віддає великі прислуги панам, котрим йде о красні вуси і бороду, запобігає передчасному лисенню і сивінню, взагалі чудотворна се помада вертає волоссям так на голові як на борді натуральну подіскуючу бавру. Ділає она однаково так у молодих як і стариків. Я уживала єї 14 місяців.

Ціна одного слоїка

1 зр., 2, 3 і 5.

Щоденна розсилка в цілий світ

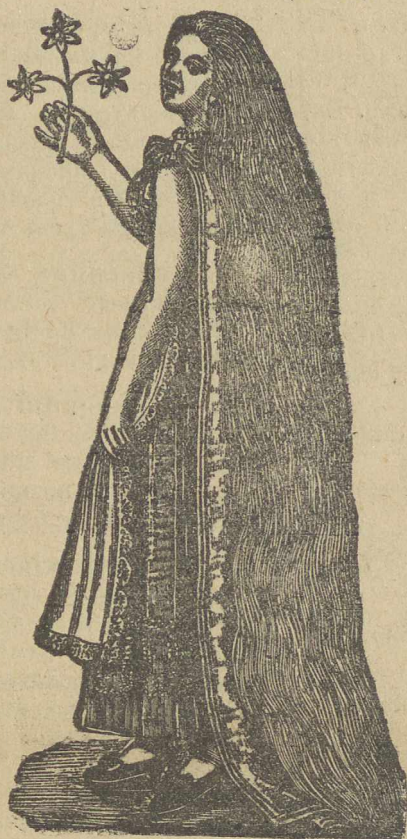
за попередним надісланем гроший, або за посилплатою. Найліпше замовити просто з фабрики:

Анна Чіляк

Відень

І., Graben 14.

Головний склад в Чернівцях: Шмід і Фонтін.

Друкарня „Рускої Ради“
випонкує
всілякі роботи друкарські
швидко і дешево.

КАНЦЕЛЯРИЯ
Друкарні Товариства „Рускої Ради“
отворена
в неділю і свята від 1/11 до 1/1 год. пополу

РАМИ до образів і фотографій

до святитих і світських образів паспарту і виробу переплетничі найдешевше у

Б. Сальтера

Чернівці, улица Почтова ч. 5.
в забудовано біржи побіч готелю Готліба.

(8—10)

Г. ФАЙЛЕС

усувач нагніток

Чернівці,

ул. Руска ч. 8.

8 (—)

МИЛОШІХТА

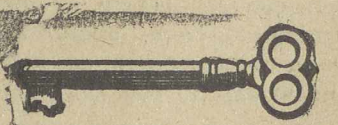
„Олень“

„Марка“

„Ключ“

Найліпше найвидатіше і найдешевше мило. Вільне від всяких шкідливих домішок.

Всюди до набутия

При купні належить зауважати, аби кожний кавалок мила мав напис „SCHICHT“ і повисшу марку охоронну.

41 (8—18 н.)

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

3 друкарні товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

За редакцію відповідає Іван Захарко